

A Bíróság (második tanács) 2016. december 21-i ítélete (az Østre Landsret [Dánia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – TDC A/S kontra Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(C-327/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások — 2002/22/EK irányelv — Egyetemes szolgáltatás — 12. és 13. cikk — Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek költségének kiszámítása — 32. cikk — A további kötelező szolgáltatásokkal kapcsolatos költségek kompenzációja — Közvetlen hatály — Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése és az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése — Dániában és Grönlandon biztosított tengerészeti biztonsági és segélyhívó szolgáltatások — Nemzeti szabályozás — A további kötelező szolgáltatásokkal kapcsolatos költségek kompenzációja iránti kérelem benyújtása — Három hónapos határidő — Az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elve)

(2017/C 053/15)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: TDC A/S

Alperesek: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Rendelkező rész

- 1) Az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) rendelkezéseit, és különösen annak 32. cikkét akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely a további kötelező szolgáltatások nyújtása tekintetében olyan kompenzációs mechanizmust ír elő, amelynek értelmében valamely vállalkozás nem jogosult a további kötelező szolgáltatás nyújtása nettó költségének a tagállam általi kompenzációjára, amennyiben az e vállalkozásnak az egyetemes szolgáltatási kötelezettségeibe tartozó más szolgáltatások alapján keletkező nyereségei meghaladják az e további kötelező szolgáltatás nyújtásával kapcsolatos hiányt.
- 2) A 2002/22 irányelvet akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a további kötelező szolgáltatások nyújtására kijelölt vállalkozás csak akkor jogosult e szolgáltatások nyújtása nettó költségének a tagállam általi kompenzációjára, ha ez a költség méltánytalan terhet ró erre a vállalkozásra.
- 3) A 2002/22 irányelvet akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítésére kijelölt vállalkozás által viselt nettó költséget a szóban forgó szolgáltatás nyújtásával kapcsolatos valamennyi bevétel és valamennyi költség, köztük azon bevételek és költségek különbözete képezi, amelyek a vállalkozásnál akkor is megvalósultak volna, ha nem lett volna egyetemes szolgáltatás üzemeltetője.
- 4) Az alapügybeliekhez hasonló körülmények között nem befolyásolja a 2002/22 irányelv rendelkezéseinek értelmezését az, hogy az irányelv 32. cikke értelmében további kötelező szolgáltatás nyújtásával megbízott vállalkozás ezt a szolgáltatást nemcsak Dánia területén, hanem Grönland területén is nyújtja.
- 5) A 2002/22 irányelv 32. cikkét akként kell értelmezni, hogy az közvetlen hatállyal rendelkezik, amennyiben megtiltja a tagállamok számára, hogy a további kötelező szolgáltatás nyújtásával megbízott vállalkozással viseltessék az ennek nyújtásával kapcsolatos költségek egészét vagy egy részét.

- 6) A jóhiszemű együttműködés, az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvét akként kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló azon szabályozás, amely szerint az előző üzleti évben keletkezett hiány kompenzációja iránti kérelmeknek a valamely egyetemes szolgáltatással megbízott üzemeltető általi benyújtására az éves beszámolóban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósággal történő közlése tekintetében az ezen üzemeltetővel szemben kiszabott határidő lejártától számított három hónapos határidő vonatkozik, amennyiben ez a határidő nem kedvezőlenebb a nemzeti jogban a hasonló kérelem tekintetében előírt határidőnél, továbbá amennyiben nem teszi gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé a 2002/22 irányelv által a vállalkozásoknak biztosított jogok gyakorlását, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 294., 2015.9.7.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2016. december 21-i ítélete (a Verwaltungsgerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH kontra Universität für Bodenkultur Wien, Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

(C-355/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Közbeszerzési szerződések — 89/665/EGK irányelv — Közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárások — Az 1. cikk (3) bekezdése — Az eljáráshoz fűződő érdek — A 2a. cikk (2) bekezdése — Az „érintett ajánlattevő” fogalma — Az ajánlatkérő által véglegesen kizárt ajánlattevőnek a szerződés odaítéléséről szóló utólagos határozattal szembeni keresetindítási joga)

(2017/C 053/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Alperesek: Universität für Bodenkultur Wien, Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

Rendelkező rész

A 2007. december 11-i 2007/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha valamely közbeszerzési eljárásból az ajánlatkérő véglegessé vált határozatával kizárt ajánlattevővel szemben akkor is megtagadják az érintett szerződés odaítéléséről szóló határozattal és a szerződéskötéssel szembeni jogorvoslatot, ha csak ez az elutasított ajánlattevő és a nyertes ajánlattevő nyújtott be ajánlatot, és ha az említett ajánlattevő azt állítja, hogy az ezen nyertes ajánlattevő által benyújtott ajánlatot szintén ki kellett volna zárni.

⁽¹⁾ HL C 320., 2015.9.28.